

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322010324
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1322010324.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného H.. W. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T/54/2022 zo dňa 25.04.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.11.2023 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného H.. W. B. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.05.2021 v čase okolo 20.35 h. v obci Dunajská Lužná v smere do obce Rovinka, na ceste 1/63 viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb, EČ: BL- XXXEP, pričom s vozidlom zastavil na krajnici v smere jazdy, následne pri vchádzaní na cestu z pozemku ležiaceho vedľa cesty a otáčaní sa so svojím vozidlom do protismerného jazdného pruhu porušil dôležitú povinnosť uloženú podľa § 4 odsek 1 písmeno c), § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, nakoľko sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedal prednosť v jazde motocyklu zn. Aprilia, EČ: O ktorý viedol vodič V. U. so spolujazdcom H. S., idúcemu v jazdnom pruhu v smere do obce Rovinka, následkom čoho došlo k stretu ľavej prednej časti vozidla Škoda Superb s pravou bočnou časťou motocykla, následkom čoho vodič motocykla so spolujazdcom spadli na vozovku, pričom vodičovi motocykla V. U. bola spôsobená zlomenina zadnej hrany jamky bedrového kĺbu vpravo s vykĺbením hlavy stehnovkej kosti, tržná rana pravého predkolenia s dobou liečenia 3 - 5 mesiacov a spolujazdcovi H. S. bol spôsobený otras mozgu, pomliaždenie oblasti kolenného kĺbu vpravo ťažkého stupňa, pomliaždenie oblasti pravej nohy, odrenina v oblasti pravého kolena, odrenina v oblasti pravej nohy, odrenina v oblasti pravého lakťa a pomliaždenie driekovej oblasti vpravo s dobou liečenia 6 - 8 týždňov,

za čo mu podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodených a poškodené poisťovne s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 03.05.2023 prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o treste. Odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.06.2023 tým, že trest je nedostatočný z dôvodu neuloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Prokurátor vzhľadom na okolnosti prípadu a spôsobený následok ťažká ujma na zdraví vodičovi motocykla V. U. a jeho spolujazdkyni H. S., evidenčnú kartu vodiča W. B.,

kde má zaznamenaných 20 priestupkov na úseku dopravy, navrhol uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu 3 až 5 rokov. Uloženie trestu zákazu činnosti by postihlo len páchatelia a nemalo by vplyv na jeho rodinu, nakoľko manželka obžalovaného je držiteľkou vodičského oprávnenia a môže zabezpečovať jeho dopravu, zákon nepozná pojem víkendový vodič, jedná sa len o účelové tvrdenie obžalovaného.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátora podaním zo dňa 19.07.2023 tak, že napadnutý rozsudok je zákonný a vecne správny. Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku vysporiadal zákonne a správne so všetkými okolnosťami významnými pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci samej. Podané odvolanie obhajoba považuje za nedôvodné. Prokuratúra svoje odvolanie odôvodňuje v zásade len tým, že v danom prípade je obžalovanému potrebné uložiť trest zákazu činnosti, pričom prokuratúra adekvátne nezohľadňuje skutkové okolnosti tohto trestného konania, predovšetkým však nezohľadňuje fakt, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a nezohľadňuje primárny dôvod, pre ktorý súd obžalovanému neukladal trest zákazu činnosti, ktorým je zdravotný stav obžalovaného (invalidný dôchodca), a nie vplyv na rodinu, ako účelovo interpretuje prokuratúra. Nemožno zistiť žiaden dôvod na to, aby sa odvolací súd odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Skutočnosti uvádzané prokurátorom v podanom odvolaní sú v zásade totožné s argumentmi, ktoré uvádzal počas konania na súde prvého stupňa, a s ktorými sa súd prvej inštancie náležite a dostatočne dôkladne v rozsudku vysporiadal. Ako bolo v konaní pred súdom prvého stupňa objektivizované predloženými dokladmi, po dopravnej nehode z roku 1995 je obžalovaný invalidným dôchodcom, pričom má trvalé následky v podobe obmedzenej mobility. Chodí s pomocou bariel, motorové vozidlo je preňho nevyhnutnou súčasťou každodenných činností, či už pracovných alebo v rámci rodiny (odvoz detí do školy a na krúžky a pod.). Obžalovaný si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, toto úprimne oľutoval, avšak prípadný trest zákazu činnosti by bol preňho absolútne represívnym opatrením, kedy by mu bolo znemožnené riadne fungovať či už v pracovnom alebo mimopracovnom živote. Zároveň by bola uvedeným trestom ohrozená aj výživa jeho rodiny, kedy príjem v rodine zabezpečuje z väčšej časti práve obžalovaný. Uložený podmienený trest odňatia slobody bude dostatočne spĺňať povahu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň bude aj štáť mať kontrolu nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také procesné vady či vady zákonnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu vyhovieť, obhajca, naopak, odvolanie zamietnuť. Obžalovaný pred odvolacím súdom zopakoval ľútosť a naliehavosť vedenia motorového vozidla z pohľadu fungovania jeho rodiny. Dodal, že podľa posudku poisťovne je pre svoj zdravotný stav odkázaný na individuálnu dopravu. Viacero priestupkov v evidenčnej karte vodiča je skutočnosť vyplývajúca z toho, že vo vozidle trávi enormné množstvo času, ročne najazdí 50.000 km pri zabezpečovaní podnikania, zamestnaní a rodiny. Tiež pre svoj zdravotný stav chodí k lekárovi, na čo tiež využíva vozidlo.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť oboch odvolaní (306 ods. 1 Trestného poriadku), a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil. Svoje rozhodnutie napokon zákonným spôsobom odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 12.05.2022 podal prokurátor na H.. W. B. na príslušný súd obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2023 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku o náhrade škody.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Za posledných 5 rokov pred spáchaním žalovaného trestného činu sa dopustil 8 priestupkov v cestnej premávke spočívajúcich v porušení pravidiel bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke, za čo bol sankcionovaný pokutami od 10 € do 30 € (3x), a v prekročení povolenej rýchlosti (5x) so sankciami 10 € až 80 €. Obžalovaný je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 169,10 €. V roku 1995 utrpel pri autonehode úraz s krvácaním do mozgu, v dôsledku ktorého má aj v súčasnosti reziduálnu poúrazovú ľavostrannú spastickú hemiparézu stredne ťažkého stupňa a obmedzenie hybnosti v ľavej coxe. Uvedené sa demonštruje pretrvávajúcim motorickým deficitom ľavostranných končatín a bolesťou chrbtice pri asymetrickom zaťažovaní. Obžalovaný žije s manželkou a tromi deťmi (18, 16, 12 rokov) v Dunajskej Lužnej. Je zamestnaný ako recepcný u zamestnávateľa so sídlom v Bratislave, pracovná doba je 16:00 hod. až 20:00 hod. Od roku 2004 je podnikateľom, v súvislosti s čím často cestuje do Hlohovca a na iné miesta v Slovenskej republike. Manželka obžalovaného je učiteľkou v škole v Dunajskej Lužnej, dcéra navštevuje španielske gymnázium v Bratislave, syn študuje na 8 ročnom gymnáziu v Šamoríne a mladší syn chodí na základnú školu v Dunajskej Lužnej.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd prvého stupňa viedli k určeniu sankcie, považuje za správne. Naopak, nemožno súhlasiť s názorom prokurátora o potrebe ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá z dôvodov následkov činu, ktoré pri dopravných nehodách vozidla s motocyklom bývajú spravidla veľmi vážne. Je potrebné hodnotiť aj iné zákonné kritériá trestania, vrátane osoby obžalovaného, inak by došlo k zanedbaniu nutnosti individualizácie trestu vyjadrenej v citovaných ustanoveniach zákona. Obžalovaný síce nie je prototypom disciplinovaného vodiča, na strane druhej však pácha bežné, hoc aj závažnejšie priestupky spočívajúce v prekračovaní najvyššej povolenej rýchlosti, nie však takej povahy, pre ktoré by ho bolo možné označiť za vodiča flagrantne a arogantne ignorujúceho zásady ochrany života a zdravia v cestnej premávke. Od iných priemerných vodičov sa neodlišuje tým, čím výrazne argumentoval pri svojej obhajobe, a to potrebou vodičského oprávnenia pre bežný rodinný a pracovný život, pretože na tieto účely každý vodič s rodinou potrebuje viesť motorové vozidlo. Odlišuje sa ale jeho zdravotným stavom, pre ktorý by odňatie možnosti viesť motorové vozidlá bolo preňho citeľnejšie ako pre iných páchatelov obdobných trestných činov. Obžalovaný je invalidným dôchodcom s trvalými následkami úrazu prejavujúcimi sa obmedzenou schopnosťou v mobilite a neurologickými symptómami, pre ktoré by bolo nehumánne ukladať mu popri podmienčnom treste odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a tým neúmerne

nedbanlivostnému zavineniu. Uloženie samostatného podmiennečného trestu uňho spíňa aj požiadavku prevencie pred ďalším porušovaním predpisov cestnej premávky, pretože v prípade ďalších priestupkov budú tieto posudzované v spojitosti s trestným činom, za ktorý bol obžalovanému uložený podmiennečný trest odňatia slobody, a môžu byť dôvodom na jeho premenu na nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že sú dané také pomery obžalovaného, pre ktoré je opodstatnené postupovať miernejšie ako v iných obdobných prípadoch zdravých páchatel'ov. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov považuje odvolací súd pre naplnenie účelu trestu uvedeného v citovanom ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona za dostatočné. V zmysle uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku neboli predmetom revízie odvolacieho súdu, pretože neboli napadnuté odvolaním.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.